

Ko so bile Trbovlje še kotel - odrezan od vsega sveta

Najstarejša Trbovka, ga. Mollova, ki je kljub 90 letom še zmerom vsa vedra in bistrega duha, nam pripoveduje o časih, ko je bilo središče naše rudarske industrije še majhna, neznana vasica in ko so bile Vode še v resnici, kar prča ime

Tok časa je zastri s kopreno daljne preteklosti obdobje starih Trbovelj, nekdanjega kmetijskega naselja, ki je z vsemi svojimi morda zgodovinskimi posebnostmi utonilo v pozabiljenje ter bi bilo brez dvoma izbrisano iz današnjice, če ne bi vsaj živo ustno izročilo izpovedovalo o dejanju in nehanju naših takratnih prednikov. Kronik v Trbovljah žalibog pogrešaš ter bi si na podlagi uradnih zapiskov težko ustvaril

Urhovčeva), Pustova (Vovkova) in Skofcatova hiša. Slednja je bila za takratne Trboveljane pač cela graščina. Zapisano je baje, da so si jo svojčas postavili Celjski grofje kot lovsko hišo, kjer so prenočevali, kadar so prihajali v trboveljske gozdove na medvede in jelene. Pa tudi Knezdoj je bil baje njihovo lovsko shajališče, pri današnjem Zadobovšku njihova lovška koč! Ustno izročilo pravi tudi, da bi Skofcatova

in pleča. Branilci trboveljske trdnjave so seveda zmagali, vendar so baje imeli potem hudo posla, da so žrtve rešili ostre ščetinje nadleže! No, hujših posledic ni bilo in vinska kapljica je potem bratsko zblížala trboveljske očakarje z delavskimi privranci in od takrat je vladala večja sloga med severom in jugom Trbovelj, dasiravno so se Trbovlje in Vode potem še sto in sto krat gledale kaj krivo in sovražno!

Pogled na Trbovlje — trg, kakršen je danes

pravo sliko, kako so naši uvaževani vašani živeli še pred dobrim stoletjem in posegali s svojimi delom preko ozkih trboveljskih meja na širše slovensko področje. Od živih prič stare romantične preteklosti Trbovelj jih je pač še bore malo. Naj-

Ga. Mollova

starejša med njimi, ugledna gospa Mollova, je zadnjič kljub visoki starosti — saj si bo kmalu nadel na šibka ramena že deseti življenjski kriz — ob najinem razgovoru z živobistrom, naravnost čudovitim spominom posega v zlato, pa tudi težke čase svojega detinstva, v čase prvih, starih Trbovelj.

Od Skofcata s čolnom po dolini

Kako je bilo takrat pri nas, teta? sem jo vprašal, vedoč, da kaj rada in obširno pokramlja o časih, s katerimi je zrasla v tisočletih spominih. Dobrovoljno mi je pripovedovala o naselju nekolicinskih kmetijskih bajtic, od katerih so se po njenem spominu in pripovedovanju njenih prednikov najbolj odlikovali Simonci (vulgo Vovk), Kalani, Divjaki, Kramerji, Kobaci, Prislani, Parašuhl. To je bila takratna trboveljska elita, naseljena in priseljena v drobni vasi okrog farne cerkve pač že pred 18. stoletjem, v času, ko je župnija bila še na prostoru današnje Lipovškove hiše, cerkev mala in obdana s pokopališčem — še mnogo prej so Trbovlje, ali kot jim naši stari pravilno pravijo, Trebovlje, spadale pod faro sv. Katarine, ki je bila baje znano kmetško sejmišče. Poleg tega si videl v vasi še nekaj desetih hišic, največ ubornih kočic, kot šavrovo, Petkovo in Klukčevo kočico, vse revne, s slamo krite bajtice. Najstarejše so po mnenju ge. Mollove pač Kalanova (vulgo

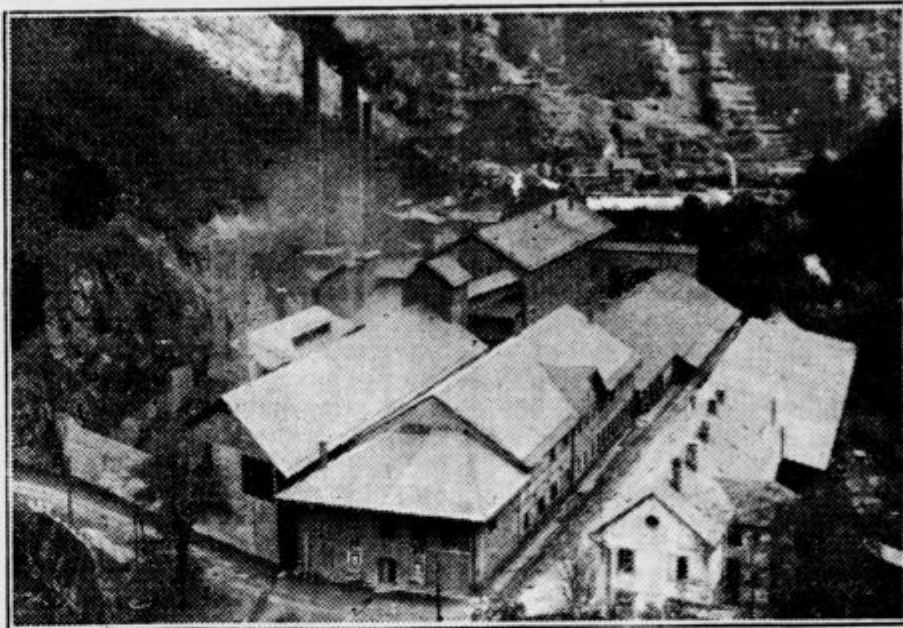

Iz starih Trbovelj: skupina kmečkih hiš pod Klečco

vali napovedani maščevalni pohod »Hrovatarjev« nad Trbovlje. Puške so seveda nabasali z ostrim strelivom, namesto šiber pa so v cev nabasali narezanih svinjskih ščetin. Ko se je nasprotnik pokazal na ovinku, so zagrmle vorderladarice trboveljskih junakov in da si videl, kako se je na stotine ščetin zarilo »sovragu« v bedra

Prva petrolejka

Pa v tistih letih je potem stekla že železnica. Ne moreš si predstavljati, je pravila ga. Mollova, kako so pred tem naši očetje in dedje, ki so prav za prav ustanovili trgovsko obrt v Trbovljah, s tisočimi težavami vodili svoje trgovine. Takrat, ko so se ded Matija Kalan, žganjar

Trboveljska cementarna

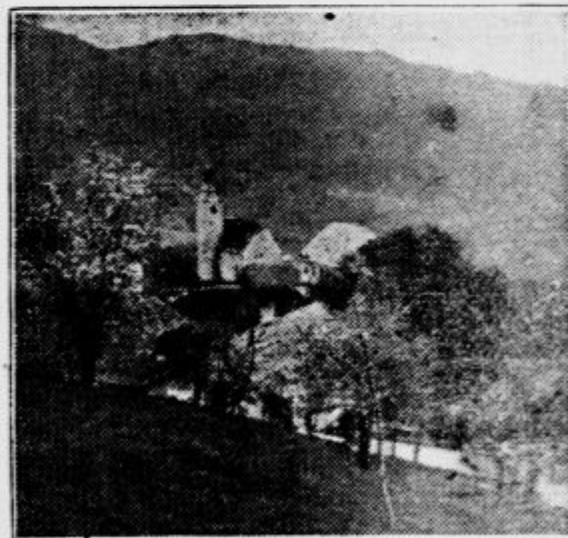
Pogled s Kleka na revir — v osrednjem Kam

in oče Divjak prodajali prvi tiskani kaban iz Ljubljane, kamor so ga hodili nakupovat peš ali s konji. Par konj ali pa tudi le eno kljuse, jih je vlekel preko Podmeje in Trojan po tri in več dni tja in nazaj. S seboj so vzeli hrano za vso pot, vročo kuhano kašo v pokritem loncu, zakrite v škopo (slamo), da je ostala topla tja do Ljubljane. Na povratku so jim pri takratnem Kregarju (sedaj Urbanu) omagali konji od težkega tovora kreslinih kamnov in drugih dobrot ter so morali z volovsko priprego po grapi v zadnji hrib. Če pri neustužnem Kresarju ni šlo zlepa, je nekajkrat pomagala tudi batina, da jim je posodil svoje junčke! Oče Divjak je bil prvi, ki je Trboveljčanom prinesel petrolejko! Prva luč, ki je nadomestila plapolajoče lojčke in trske, je izžvala v takratnih Trbovljah pravo vaško svečanost.

Prvi časopis in narodni preporod

S pošto smo morali imeti takrat pač še mnogo več potrpljenja, je dodala teta. Vas je pravzaprav spadala še pod Sv. Pavel v Savinjski dolini ter so nam pisma nosili od prilike do prilike. Sicer so pa pri nas pošto nadomestovali poti in potovke, ki so peš in na konju merili stezo med krajem in krajem. Stari župan Kobac — Kobaci so bili dolga leta znameniti župani — je imel edino uradniško pomoč v svojem konjiču in svoji pameti, s katero je občanom posredoval ukrepe šentpavelske občine... Današnji županski posli so pač mnogo komodnejši! Kljub temu pa, da so Trbovlje bile takrat še zelo za hribom ter skrite pred ostalim svetom, je vendar marsikak slovenski kulturni žarek zasvetil v osamelu dolino. Stari oče Matija Kalan, ki je v Napoleonovih časih pribežal pred Francozi z Visokega nad Škofjo Loko, da se reši francoske vojaške suknje, je bil naročnik »Lublanski novice«, ki jih je pridno prebiral in posojal sosedom. Teta Mollova mu je morala čitati te novice vsak dan na glas in ded se ni mogel dovolj načuditi lepi slovenski govorici. Za časa župnika Hašnika, župana Franca Pusta, ravnatelja Eichalterja so baje bile Trbovlje že zelo slovensko usmerjene, kljub temu, da se je nemstvo s početkom rudniške industrije močno razbobotilo ter po svojih uradnikih hotelo imeti to glavno besedo. Seveda so potem prišle šole, učitelji, društva, kar je tudi vplivalo na slovensko plat Trbovelj, po svojem bistvu že itak od pamtveka čisto sloven-

stih! Važno je poudariti, da je v okviru starih Trbovelj, o katerih ti danes pripovedujem, mi je naglasila teta, imelo glavne narodne zasluge prvo slovensko pevsko in tamburaško društvo, ki ga je ustanovil moj pokojni moč Jostp Moll, dalje pevsko društvo »Zvon«, Ciril-Metodova družba pod vodstvom slovenske matere Dimnikove in župnika Erjavca ter Gasilsko društvo, ki je pod vodstvom pok. narodnjaka g. Ivana Kramerja, očeta ministra dr. Kramerja, vpeljalo med prvimi slovensko poveljevanje. Sicer pa to sega že v dobo trboveljskega narodnega preporoda, ki ni več del tistih starih Trbovelj. Škodilo pa ne bo, če omeniš, da so naši vašani bili vselej zavdni Slovenci ter je bilo dokaj nevarno obešati frankfurterske zastave, ki je marsikje visela dan za dnem, pa je istotokrat postala plen mladim navdušenim trboveljskih Slovencev.

Sv. Katarina pod Mrzlico

Vdor industrije

V dobi mojega detinstva so Trbovlje bile kmetijskega značaja, industrijski kapital še ni stegnil grabežljivih rok po pobočjih takratnega Ojstrovega hriba, plodovitem Limbarju, onem znamenitem kmetiskem naselju s bogatimi kmetijami Cajhnov Kirinov in Gaginov, po zeleni Doberni, Retju in drugih. Na Voda je bilo le par hiš okrog Fortaja in Glazuta, ki je bila prednica današnje obsežne rudokopa in odkoder se je tovarno steklo ter menda tudi premog v Savinjsko dolino. Pripovedka o dveh rudarjih iz Nemčije, ki sta v nerodoviti »črni prsti« spoznala črni diamant, nas vodi potem v zgodovino industrijskega razvoja Trbovelj in s tem v moderni čas našega rudnika, ki je nekdanjemu trboveljskemu idiličnemu naselju po sili izpremenil mirno vaško sliko iz prošlega stoletja...

Dobra teta Mollova je kljub svoji duševni vedrinji bila že utrjena od pripovedovanja. Poštedil sem njene za visoko starost toliko dragocene fizične moči ter se poslovil. Obljubila mi je pa, da mi prihodnje rade volje pove še kaj več iz svojih spominov na stare Trbovlje!

Dr. T. V.

Vedno boste zadovoljni odhajali — ako se oglasite na SV. PLANINI v gostilni pri

ZOFKI Zavraček

ki vam bo kot dolgoletna oskrbnica na Sv. Planini nudila prvovrstna postrežba.

JEREB & drug
kovinska industrija

TRBOVLJE

izvršuje najkulantnejše vsa v to stroko spadajoča dela, kakor: kovinaste ograje za stopnice, vrtove, balkone in nagrobne ograje, kompletne štedilnike od najnavadnejših do najfinjših v kromu in iz rje proste kovine, ter sploh vsa kovinska dela po solidni ceni

KLIŠEJE
ENO
VEČBARVNE
JUGOGRAFIKA
SV. PETRA NASIP 23

PORTLAND CEMENT
VISOKE ODPORNOSTI

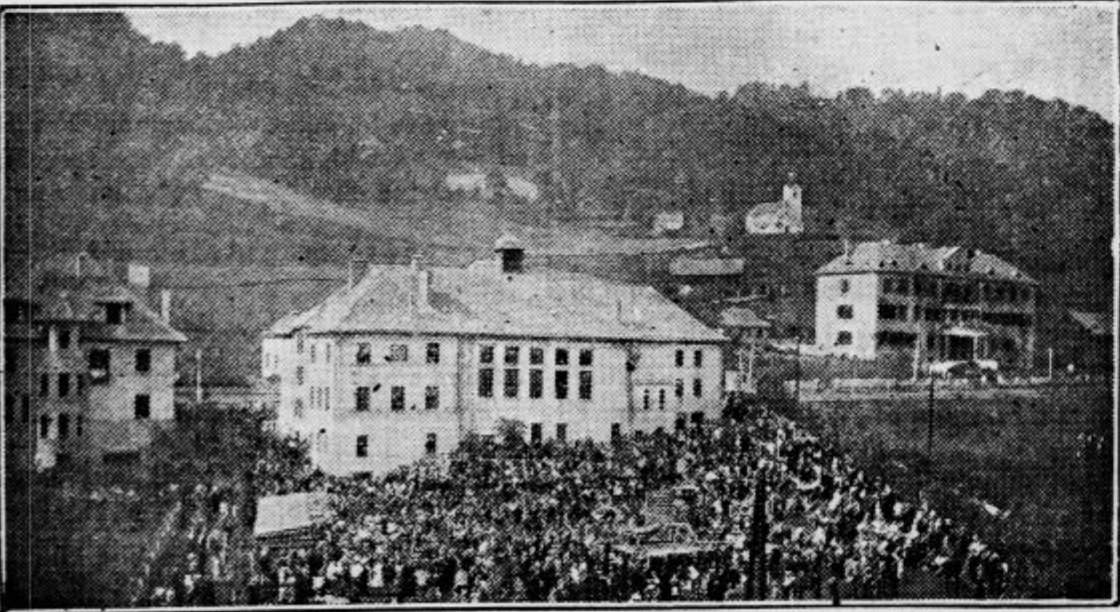
PROIZVAJA:

Tovarna cementa Trbovlje

Izključno zastopstvo:

„Cement“ a. d. Beograd

Ekspoziture Ljubljana-Zagreb-Split

Školski dom z bolnico Brstovske skladnice in cerkvico v Lokah

Razvoj industrijskega Hrastnika

Kako so mirno kmečko dolino zavzeli rudnik in dva velika industrijska obrata

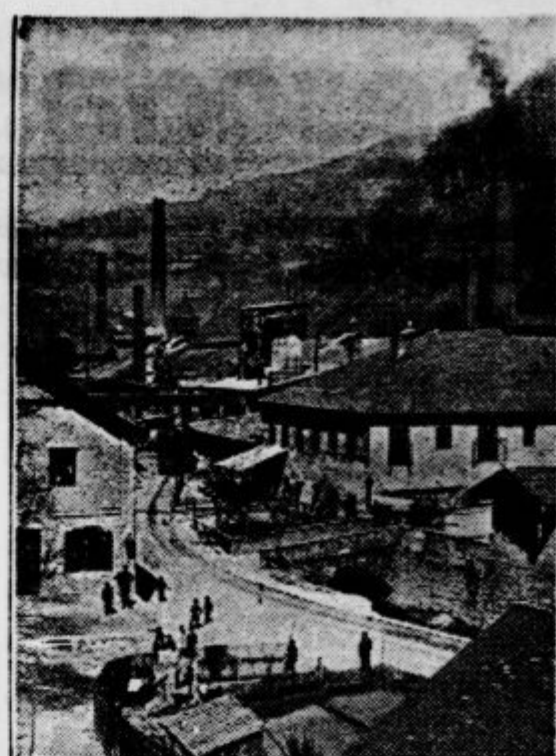

Razvoj rudnika

V prvih časih je delalo v hrastniških rudniških rovih samo 10 do 50 rudarjev, leta 1857. jih je bilo že 170 in izkopali so nad 330.000 starih centov premoga. Leto pozneje je bilo zaposlenih že 400 rudarjev, ki so nakopali nad pol milijona centov premoga. Produkcija je rasla od leta do leta.

Leta 1857 je dobila Tržaška premogokopna družba konkurenta. Obliat je dovolila obratovanje desetim delničarjem. Med njimi je bil tudi dunajski podjetnik Sarg, ki je bil znan tudi kot izdelovalec Kalodonta, še danes znane paste za nego zob. Novi podjetniki so začeli kopati premog na Ojstrem. Svojo veliko podjetnost so posvedočili s tem, da so od svojega rudnika na Ojstrem preko Spicberga na hrastniško postajo zgradili za transport premoga žično železnico, ki je bila prva taka železnica v vsej avstroogrski monarhiji.

Sarg pa je bil menda v svoji podjetnosti preveč živahen in premalo vztrajen in je leta 1886. prodal dve, leta 1896. pa še zadnjo tretjino svojih delnic Trboveljski premogokopni družbi, ki je nastala iz prejšnje Tržaške premogokopne družbe. Novo vodstvo je ojačalo rudnik razširilo, polagoma pa je ustavilo promet na žični železnici.

Pogled na del industrijskega središča s kemično tovarno

Ker so mogli spravljati na trg le boljši premog, se je manj vreden drobšč koplili doma, a je bil tudi ta kmalu dobro uporabljen, kajti v letih 1856 — 1860 sta bili ustanovljeni v Hrastniku steklarna in kemična tovarna, ki sta od rudnika kupovali tudi velike količine drobnega, manj vrednega premoga.

Steklarna in kemična tovarna

Kakor razvoj rudnika, tako sta tudi steklarna in kemična tovarna v aajožji zvezi z gradbo južne železnice. Inž. Haider, ki je bil zaposlen pri gradbi železnice je spo-

znal naše kraje in tudi zelo ugodne prilike za ustanovitev industrijskih obratov. Najprej je v Jurklostru ustanovil steklarno, v kateri so uporabljali les za kurjavo. Ko pa je podjetnik videl, da je v Hrastniku vedno več premoga, je steklarno ustanovil tudi tam in je stala stavba s petimi pečmi 230.000 goldinarjev. Z ustanovitvijo steklarne je prišlo v Hrastnik spet mnogo delavcev iz tujine. Tekom let so mnogi tuji delavci Hrastnik zapustili, ostali so se udomačili in od leta do leta je bilo izvežbanih več domačinov za vsa dela v steklarni. Kot prva steklarna v vsej monarhiji je hrastniška že leta 1873. začela uporabljati tudi plin kot kurivo. Do svojega pravega razvoja je prišla hrastniška steklarna v začetku 20. stoletja pod vodstvom Franca Vilčnika, poznejšega lastnika Radenskih toplic.

Kemična tovarna je bila ustanovljena leta 1860. Bila je naslednica vrelnice za soliter v Trstu, katero je leta 1845. kupil podjetnik Franc Gossleth. Ker mu je bil premog iz Anglije predrag, je sklenil preseliti svoje podjetje v slovenske premogovne revirje. Gossleth je kot delničar Tržaške premogokopne družbe spoznal hrastniško dolino ter uvidel, da so tam najboljši pogoji za prospek njegovega obrata. Po preselitvi v Hrastnik so bili glavni proizvodi kemične tovarne soliter, kristalna soda in kalijev bikromat, a že l. 1871. so začeli proizvajati zveplene in solne kisline in sčasom tudi železo-oksidsne barve, ki so jih izvažali pred vojno celo v Ameriko. Umetna gnojila pa proizvaja tovarna že od leta 1890.

To je v širokih potezih pregled razvoja Hrastnika kot industrijskega kraja, kako pa je ta razvojni vrvež vplival na prosvetne razmere in kako so v njem sinovi kmetov, katerim so rudniški rovi izpodkopali domače, postali prvovrstni kvalificirani delavci, pa bomo govorili drugič.

Lahko in elegantno hojo dobite, ako nosite čevlje domačega izdelka, kupljene v trgovini

M. Markič TRBOVLJE I.

Obenem naznanjam cenjenemu občinstvu Hrastnik-Dol, da otvorim v hiši g. Pečnika v bližini steklarne podružnice, ter se za obilen obisk najtopleje priporočam. — Ogled čevljev v trgovini za kupca brezobvezen. — Cene solidne. — Postrežba točna!

Poleg dobre plače in jedatje Vam nudita prav prijetno zabavo ob zvoku harmonik in radia vesela gostilničarja

ZOFI in EDI MURN pri Špancu — Plesko

dobro pol ure nad Trbovljami in Hrastnikom. — Prepričajte se!

Zajtrkovalnica

BERGER JOŽF

Trbovlje — Vode

nudi vsak dan sveže delikatese in vsak dan sveže Union pivo v sodčkih — samo din 4.— vrček.

Najpriljubljenejša izletna točka, pol ure nad Trbovljami, ob glavni poti na Sv. Planino

gostilna Kraner v KLEKU

se priporoča s svojo izborno piščo in šunko.

KOŽA

Braća Deutsch, Zagreb

Martičeva ul. 10

Tovarniško skladišče

Točno plačuj »Jutru« naročnino,

RUDARJI!

Svoji k svojim

v Rudarski dom, tam ste vedno dobro postreženi z tobro kapljico in prigrizkom. Lep senčnat vrt.

IVAN ROVŠNIK

čevljarstvo Trbovlje I.

izdeluje po meri gozdarje in športne čevlje vseh vrst vedno po zadnji novosti.

Ugodno in po nizkih cenah si nabavite v veliki izbiri:

Čevljarske potrebščine

Kruponi, vratovi, krajniki, notranjki, črn in rjav boka, športno usnje, ševro in lak, ovčine, preja, podloga, vezalke, žebji ter raznovrstno okovje, čevljarsko orodje itd.

Tapetniški predmeti

Gradel za žimnice, pohištveno blago, žima, afrik, ovčja volna, kapok, Schiaraffia in žični vložki, vzmeti za pohištvo, vata, juta, motvoz, podproge, gradel za rolete, samozavijalci itd. Sedlarske potrebščine. Zimsko športni predmeti. Vrvarski izdelki. Pasje športni predmeti. Gonilno jermenje ter razni tehnični predmeti.

Staroznana špeciialna trgovina

J. JELLENZ - Celje

Prešernova ul. 19

Kupuje sirove kože, topljen loj ter razne kože divjačin po najvišjih dnevnih cenah.

Hočete biti brezhibno oblečeni — tedaj se obrnite na dobrega krojača

Lopan Jože

moško in damsko krojaštvo

vis-à-vis trgovine Bat'a

Tovarna kemičnih izdelkov

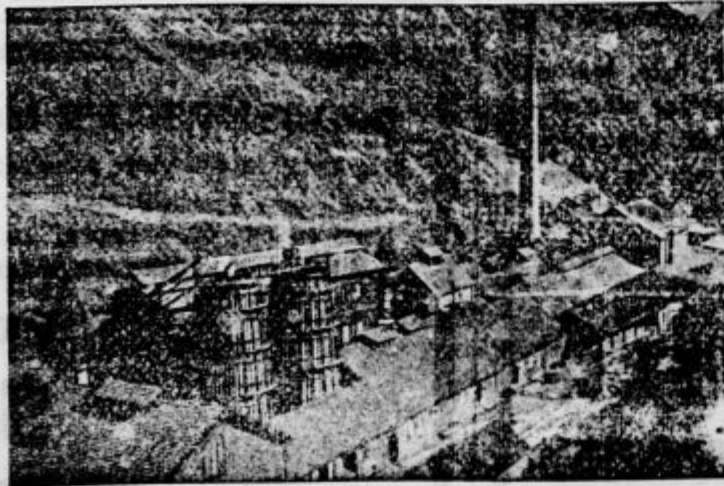
Tovarne v Celju in Hrastniku

v Hrastniku d. d.

proizvaja:

Solno in žvepleno kislino, kalijev in natrijev soliter, kristalno vodo in pralni prašek, Glauberjevo in grenko sol, apno in apnenčev prah, fosfatno žilindro in kostno moko, rudniški in kostni superfosfat, železo-oksidsne barve in zeleno galico, vodotopna olja za industrijske svrhe, alkaloidne optuma in druge farmacevtske izdelke — razna sredstva za zaščito rastlin in uničenje škodljivcev.

Natančnejša pojasnila se dobe pri tvornici v Hrastniku — Telefon int. št. 2.

FRANC ŠPORN

Restavracija

KOKALJ

Stavbno in galanterijsko kleparstvo TRBOVLJE I.

nudi vsa v kleparsko stroko spadajoča dela po najnižji ceni. Stalna zaloga pločevinastih izdelkov. — Postrežba točna in solidna.

pri kolodvoru TRBOVLJE

Prvovrstna kuhinja, delikatese, izbrana, vina in vedno sveže pivo v sodčkih.

Dame! Trajno ondulacijo izvršujem v poljubni frizuri od din 20.— — 40.— z najmodernejšim aparatom s šest mesečno garancijo.

Gospodje! Britje in striženje izvršujem higijenično in brzo. — Se priporoča

ČERTALIČ MAVRICIJ, frizerski salon — Trbovlje II.

Izvršujem vsa pleskarska dela v novi špantel-tehnik v Murofix barvi, kakor fasade itd., enako izvršujem špantelmakulaturu, to je odlično sredstvo za izolacijo toplote in zvoka. — Se priporoča

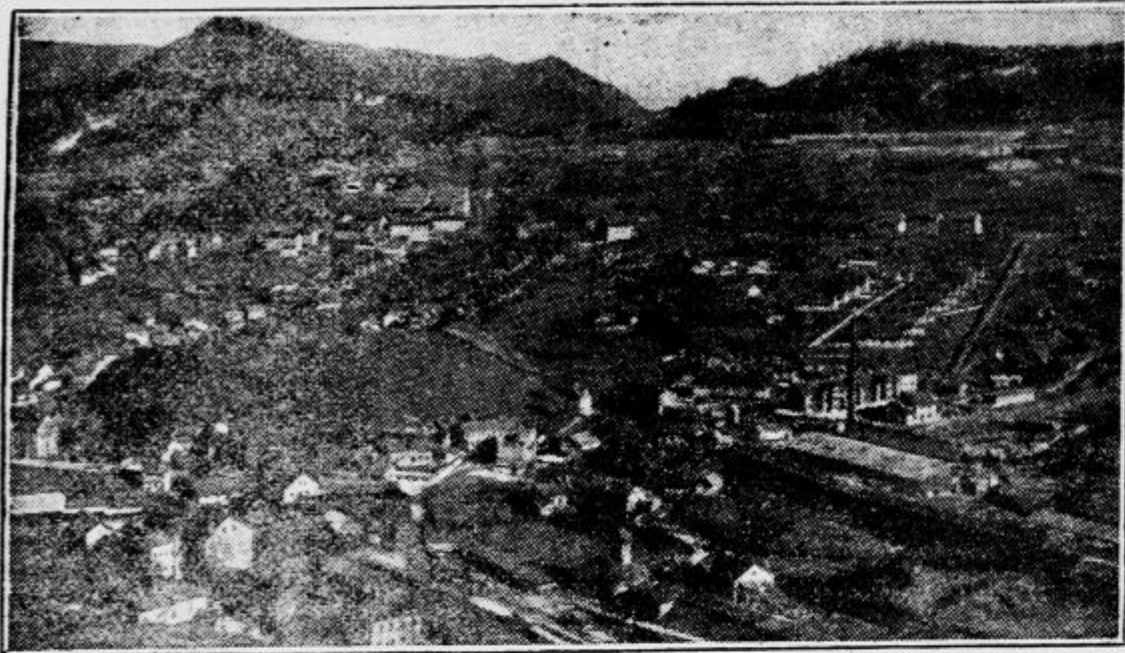
Drago Štöger

črkoslikarstvo, soboslikarstvo, stavbno in pohištveno pleskarstvo

TRBOVLJE II.

Kratka je beseda: šaht

In vendar je v nji zajeta vsa muka rudarskega dela, tveganje, ki mu ni primere v katerikoli drugi vrsti industrije, usoda, ki je dala osebnosti rudarja svojstven pečat

Revirji in kolonije v Trbovljah

Šaht — to so izvrtane, izkopane luknje v hribsko maso. Različnih premerov so in se dobijo okroglasti, elipsasti, štirioglati. Vse zavisi pač o kakovosti, trdnosti in pritisku gnote.

Jašek: šaht

Na tem mestu bi se dala pripeti majhna jezikovna pripomba. Šahtom pravijo namreč tudi jaški, a doli na jugu naše domovine: okno. Pravijo, da je ime jašek češkega izvora, kar utegne sicer držati, dasi zasledimo to ime že v Wolf-Pietersnikovem slovarju (Cigale-Janežič in Vodnik-Cigale). Najbo že, kakor je rado. Težko je začeti pravdo, ali je vzdevek za šaht lastnina Čehov ali Slovencev. O tem utegnejo razsoditi nasledniki naših Cigaletov in Janežičev, ki že nekaj let sem rešujejo vsa imena iz rudarstva in plavarstva. Nepobitno bo že, da ima beseda šaht dokaj utrjen značaj vsaj za tiste, ki ne uživajo blagovščice podobnih imen, ker jim je šaht tako čudovito v skladu s šihom, ki ga imajo ob šahu. Resda, Srbi so doslednejši, ko pravijo šahom okno. Bo to nekak hišni izraz, ki zasluži pač svojo pozornost. Da, okno že, ali jašek!

— Ti, mi je dejal nekoč eden mojih sopotnikov v naših jamah, kaj naj prav za prav pomeni ta beseda: jašek? Ali se ti ne zdi, kakor da to pomeni, da nas nekdo jaše? Veš, tako nekak čudno mi zveni, zakaj povsod, kjer sem že rudaril — in bil sem v Holandiji, Franciji in v Rusiji — povsod so govorili o šahu. Jašek, ne — jaz se razumem najbolj na šaht.

Pred nastopom dela po zbirnici

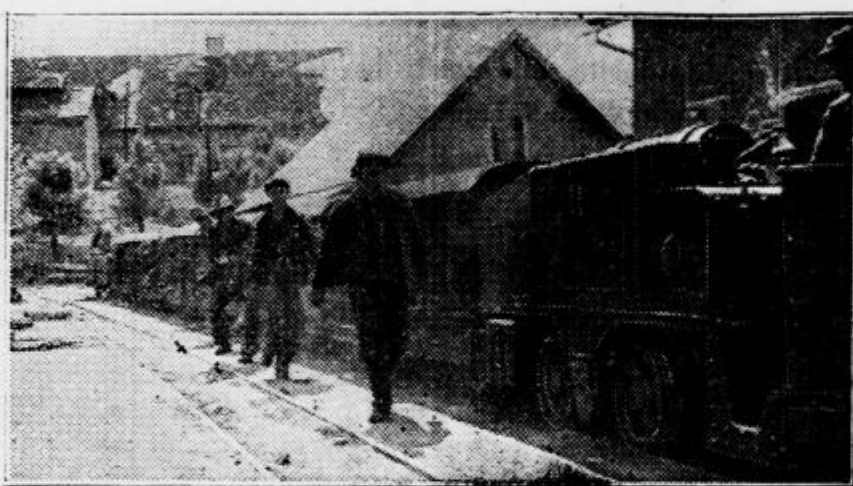
V resnici in v literaturi

Šaht so pokončne, navpične zasnove v zemeljske plasti in z njimi najtočneje določimo dejanski položaj, geološko sestavo hribov ter dobimo z njih pomočjo vev najverjetnejšo podobo za umno izkoriščanje premoga.

Šaht so vertikalne, poti, ki nam po opravljenem strokovni ugotovitvi o sestavnih hribov, ki oklepajo in skrivajo v sebi rudna ležišča, omogočajo, da si obratovanje čim bolj vzgospodarimo, zlasti glede izvažanja rudnega blaga na dan. Kajpada, šaht igrajo odlično vlogo tudi za zračenje jamskih prostorov, oni nam služijo za odtok vode itd. Skratka, šaht so vselej in povsod, kjerkoli skrbje za moderno ureditev rudnikov, visokovredni nosilec bremen in dobrih, oni nosijo prapor v vsaj tej borbi, kjer se rudarski človek peha z rudno gnoto za svoj vsakdanji kruh, prapor, ki boči

ali straši — kakor se pač vzame. Šaht imajo tolikšen pomen, da jim je že slavni Zola pridobil mnogo zaslužene slave.

O šahu se je v sodobni ruski književnosti pojavila celo knjiga izpod peresa Vasilija Grossmana, posvečena tehničnemu problemu — modernizaciji starega šahta.

Z vlakom iz jame

Okrog te modernizacije se vodi velika borba, ki se slednjič konča s tehnično zmago. V romanu nastopajo kot osebe mladi ruski inženjerji, a knjigi je priložen tudi načrt, po katerem je bil šaht moderniziran. Tako je šaht prestopil iz samega Zolaja in zavzel zavidanja vredno mesto v književnosti. Zdi se, da bomo morali tudi pri nas načeti to zvrst — en sam izlet v nekatere naše kajlarske rudnike na jugu ali še bliže bi nam dal obilo hvaležnega gradiva.

Pijonirji in žrtve

Beseda o šahtih je dokaj trda, posebno če bi o njih spregovorili tisti vojskači rudarskega dela, ki so kdajkoli bili dodeljeni delovni posadki pri šahtih, ljudje, ki imajo morda še dandanes za to žive dokaze: neozdravljivo revmo, to stanovsko nadlogo, katere so se bili nalezili bodisi kot izvaževalci ali pa kot kopači, ko so morali nenehno vsega garancija skozi osem ur ali še več uživati tudi dobrote glavnega zračnega toka ali s stene curajoče vode po svojih od dela razgretih telesih. Zlastno besedo pa bi izrekli tudi oni, ki so:

1. kdajkoli in kjerkoli žrtvovali delu svoje telesno zdravje in ostali za svoje zasloge invalidi s polomljenimi rebri, nogami, rokami, pretresenimi možgani, in

2. veliko število onih, ki so v zvestem opravljanju svoje dolžnosti presmelo kljubovali vsem pretečim nevarnostim, pa so po nesrečnem ali nerodnem naključju padli v šaht ter obležali razmesarjeni na dnu.

Mesecel bi imelo čast spregovoriti tudi one rudarske korenine — upokojeanci, ljudje z dušo in telesom, toda okamenelih žiljav, upognjenih tihnikov in mračnih, v trpko življenje zasnanjih pogledov, ljudje, ki so služili kot pionirji na današnjih pomembnih stoječih šahtih, pa jim je z razpadom šahtov propadla penzija, da je po pravici zaslužili pokojni Tomaž Mihelin: »Dinasti so požrli krone.«

Toda to so krajevščine, lokalizmi — upokojeanci so še kar naprej tolažijo z Mihelinovo filozofijo: »Še bo boljše, bo že še.«

Hočete imeti brezhibno obleko

tedaj se obrnite na dobrega krojača

JAKOB GABRIJEL

splošno krojaštvo

TRBOVLJE I. — TEREZIJA.

Lasciate ogni speranza ...

Teorija o šahtih je dandanes močno utrjena. O šahtih in njih potrebi za modernizacijo rudniških obratov imamo debele knjige, ki natančno izpričujejo o vseh praktičnih izsledkih in ugotovitvah. Kako je z njimi, kako se naj zastavijo, kje in v kakšni hribini. Preizkušene dimenzije so, do podrobnosti je vse popisano in narisano. Bo, bo — šaht prinaša srečo ali nesrečo! Nimamo o njih bajeslovja, dočim bo eno držalo: šaht so najvernejše prispodobne pekla. In Dante je dejal o peklju: »Vi vsi, ki vstopate, pustite vsako nado!«

Šaht s svojimi vrhovi, kjer se nahajajo bobni, naviti z vrvo, so glasen ali neglasen alarm: na delo! Na teh bobnih namotanah z vrvo je privezan koš, ki ima prostora za hant ali dva in še več. In za ljudi. Pri vstopu v koš (rudarji so vzdeli temu košu ime »šala«, predpisi so do nedavnega govorili o torilih — najnovejši izraz pa nam govori o kletki) je določeno, da se tako in tako držiš in stojš. Ko se koš zapre z mrežastimi vratci, da signalist znamenje, in tvoja usoda je v oblasti strojnika, ki v strojnici uravnava vzvod.

Obzorja pod zemljo

Zdaj smo na »obzorje« tem in tem. Izstopa in vstopa se. Eni, ki prihajajo na delo, in drugi, ki odhajajo. Sledijo še dru-

Z vlakom iz jame

ga »obzorja«, zakaj pravokotno na vertikalno šahta so zarezana »obzorja« — hodniki, ki se dalje razporejo v vse smeri odkopnih polj. »Obzorje«, ta pravokotnica hodnika na pokončnico šahta, je običajno široko obokan rov, po katerem je izpeljano več tirov, električno razsvetljen (to je izogib), in ko se človek takole pojavi na takem prostoru, se mu pač zdi, da je stopil v neko na temo začrtano obzorje. Nazivi takih obzorij so kajpada različni. Pogosto naletimo na imena, ki koreninijo bog ve za koliko desetletij nazaj in v Trbovljah se ponajajo rudarji z imenom, ki se glasi »Baron Hopfen«. Obzorja so strokovno vzeto pojem orientacijskega značaja v niz višinskih točk in služijo kot glavne žile do in odvodnice v trupu rudišč, ki se eksploativirajo. Toda obzorja so. To drži. Dan-tejev pekel jih bržčas ne pozna.

Skratka, o šahtih se vodijo resni in veliki računi in marsikatera delniška družba »oklupargarskega« kova je s svojimi denarnimi postavkami za zgraditev šahta propadla, kajti tu igrajo glavno vlogo »parec« milijonskih kalibrov. Z eno besedo: za šahtovno delo pridejo v poštev le izbrani, izkušeni rudarji, sicer zdrknejo stroški v fatalno sorazmerje s koristmi. In kar se samega dela tiče: to je precizna, delikatna zadeva, ki zahteva rudarja-mojstra od pet do glave.

S šhta

Macuhov Tonček in Ahacelj Martin

O žrtvah, ki so padle pri šahtovnem delu, so nam ohranjena ustna izročila in obratne kronike. En tak primer nam ve povedati, da je pred desetletji v Hrastrniku Macuhov Tonček padel s huntu vred 25 metrov globoko v šaht, pa se ni ubil in še dandanes živi zdravih udov, toda pretresenih možganov. Moč sprejema nekaj nezgodnine, po svetu se klati in nekakšne prerokbe uganja ljudem. In pravijo, da mu nese.

Ahacelj Martin je delal na globljenju šahta, med prevozom je padel iz hibeljna (stvar, ki ni dosti podobna kletki, temveč bolj navadnemu, zajetnemu loncu, ki služi

Izvršujem vsa kleparska dela, kakor za stavbe in galanterijo, ter pločevinate peči, kurjene na žagovino, solidno in po zmerni cen. Za večja naročila zahtevajte proračun.

Se priporoča

Rajko Klenovšek

splošno kleparstvo,

Trbovlje II.

le začasnimi potrebami) in se dobesedno razmazal. O šahtih in njih lastnostih pa imamo hieroglifiran stih, ki ga je začrtala onega leta neznana roka v kopalnici na Polaju. Kdo je avtor tega pisanja, se ni dalo ugotoviti, toda verz je in to je dokument.

Pesem povrh

Globok je šaht, trd je šaht, ta stara me ima rada in še rajši Jurja kamerada; moja kri, meso sta za nič, premog in kamen sta ušiva ko hudič.

Dva pa, ki sta pred vojno služila po vseh falskih cehah, sta na istem mestu dodala:

Harte Kohle, tiefe Schächte, junge Weiber, lange Nächte, kaltes Wasser, trocken's Brot — das ist des Bergmann's früher Tod.

Torej — podoba šahtov je med rudarji precej popularna. Omembe je vredno, da koreninijo tudi z erotičnimi čustvi, zakaj: ni je reči brez njih. Šahti, to so okna in vrata vseh jam.

Rijer

V Hrastrniku je steklo doma

V enem najvažnejših centrov naše industrije se je v teku desetletij razvila steklarska stroka do višine, ki bi jo lahko podjetja te panoge zavidala širom sveta

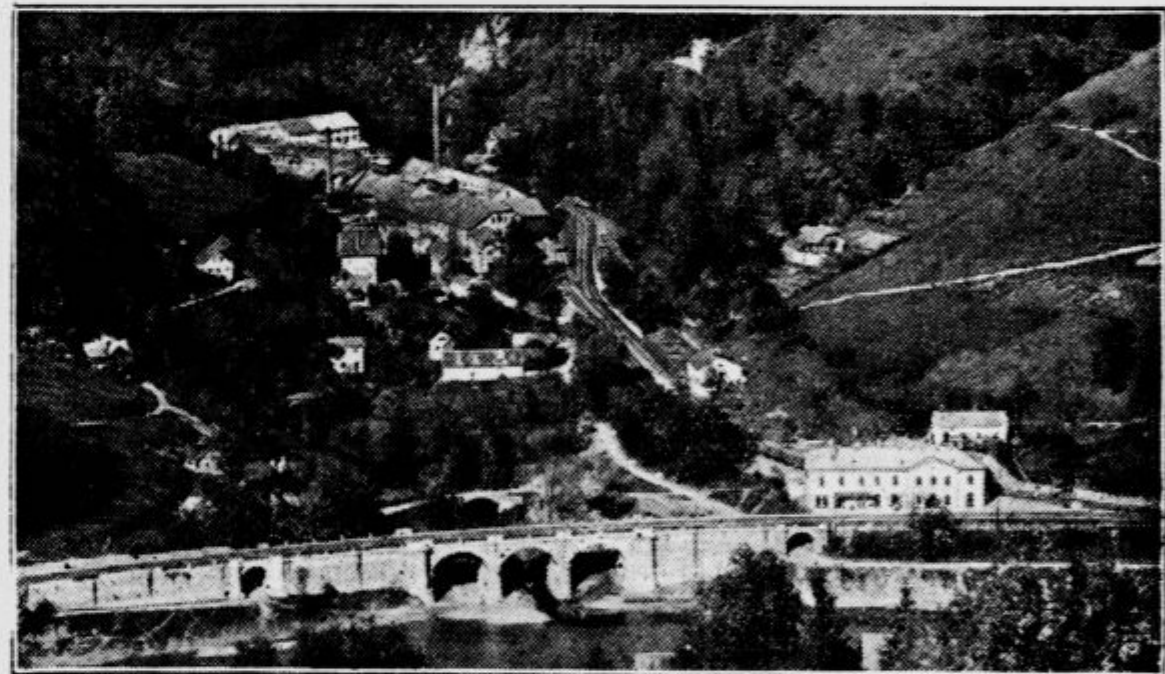
Malokdo ve, da je Hrastrnik dandanes v večji meri središče naše steklarske industrije kakor sedež rudarstva. V Hrastrniku imajo svojo moderno urejeno tvornico Zedinjene tovarne stekla, delniška družba v Zagrebu.

Steklarno je leta 1856. ustanovil Edvard pl. Heider. Leta 1886. jo je kupil strokovnjak Viljem Abel. Tvrdka Abel se je leta 1921. spremenila v delniško družbo, katere sedež je v Zagrebu. Poleg steklarne v Hrastrniku ima družba še tovarno v Rogaški Slatini in dve steklarni v savski banovini (v Straži pri Rogatu in v Daruvarju). Lastni premogovniki se nahajajo v Rogaški Slatini in v Straži pri Rogatu.

Kapaciteta podjetja je bila v času obstoja kraljevine Jugoslavije zelo povečana, posebno v glavnem obratu v Hrastrniku, ki zaposluje okoli 1100 delavcev, medtem ko je skupno število delavstva vseh tovarn preko 2000. Steklarne so popolnoma moderno urejene in opremljene z avtomatičnimi in polavtomatičnimi stroji za pihanje stekla in drugimi tehničnimi pridobitvami najnovejšega časa.

V lastnih brusilnicah se izvršuje obdelovanje in brušenje steklenih predmetov do viška tehnične izdelave. Steklarne izdelujejo vse vrste votlega stekla za hišno, gostilničarsko, lekarniško in industrijsko porabo, prešano steklo, steklo za razsvetljavo, slikano steklo, servise in vse do najfinejših predmetov iz kristalnega stekla.

Obrat v Hrastrniku izdeluje raznovrstno merkantilno robo, obrat v Rogaški Slatini pa je specializiran za servise ter fine luksuzne predmete. Kapaciteta tovarn presega potrebe tuzemstva. Znatne količine se še izvažajo v Orient, Južno Afriko, Severno Ameriko, Anglijo in Francijo.

Pogled na Hrastrnik s steklarno

IVO TAUSEL TRBOVLJE

Stalno na zalogi: razna kolesa svetovnih znamk, otroški vozički, šivalni stroji, motorna kolesa in vsi pripadajoči rezervni deli. — Imam na zalogi vse vrste orodja in druge praktično-tehnične predmete.

Ogled v trgovini brezobvezen.

Cene zmjerne!

Tudi na obroke

Barve vseh vrst za pleskarje, slikarje in mizarje in vse v to stroko spadajoče kemikalije. Ogledala, špe, stavbeno in pohištveno okovje v veliki izbiri.

KONKURENČNE CENE!!

Postrežba točna in solidna!

Se najtopleje priporoča

SODOBNOST NE MORE BITI BREZ FOTOGRAFIJE

Izgotavljam vse vrste fotografije moderno in brezhibno, kakor navadne v obliki razglednic, za legitimacije. Prevzemam naročila za povečanje slik v vsaki velikosti od Din 50.— naprej. Izdelujem tudi slike na porcelanu za nagrobne spomenike, pokrajinske razglednice itd. po najnižji ceni. Postrežba točna!

FOTO ATELJE

S. WEISS

TRBOVLJE II.

Separacija v zasavski soški pri Trbovljah

